

JAN PFEIFFER

www.janpfeiffer.info

737 550 591

Jan Pfeiffer

Narozen 1984, žije a pracuje v Praze, ČR

Vzdělání

2015 - Doktorské studium, Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta – KVV, Praha, ČR

2006 - 2011 - Magisterské studium, Akademie výtvarných umění (AVU), ateliér Jiřího Příhody, Praha, ČR

2010 - 2011 - Cooper Union, New York, USA - semestrální stáž

2008 - 2009 - Akademie výtvarných umění (AVU), ateliér hostujícího pedagoga Zbigniewa Libery, Praha, ČR

2002 - 2005 - Střední škola designu a umění, Praha, ČR

1993 - 2002 - Waldofská základní škola Jinočnice, Praha, ČR

Pedagogická praxe:

2011 - 2014 - Vyučující na Americké Univerzitě study Abroad - vedení ateliéru nových médií

2016 - Konzultant v rámci projektu Kreativní partnerství pro rovné příležitosti

2012 - 2017 - Koncepce a realizace edukačního programu pro Nadaci Proměny

2013 - Vyučující na Pedf UK v Praze - KVV - ateliér kresby a prostorové tvorby

Pedagogická inspirace:

Zbigniew Libera / Oskar Hansen "Open Form"

Kurátorské aktivity:

2008 - 2017 - Organizátor/kurátor Galerie Pavilon, Praha, CZ

2009 - Kurátor projektu Teleskopické studio, galerie Václava Špály, Praha, CZ

2007 - 2011 - Člen výběrové rady Galerie Akademie výtvarných umění (GAVU), Praha, CZ

Rezidence:

2014 - projekt Metropolis, Galerie Kronika, Bytom, PL

2012 - Art school Palestine, Ramaláh, P

Ocenění a granty:

2015 - Nominován na Českého Lva Filmovou a televizní Akademií za nejlepší scénografii za práci na filmu „Cesta Ven“

2011 - Henkel Award – první cena, česká sekce, CZ

2009 - Jiné vize 2009, PAF – 8. Přehlídka animovaného filmu - cena poroty, CZ

2009 - Essl Award CEE 2009 – první cena, Praha / Vídeň, CZ / A

2009 - Grant Magistrátu hl.města Prahy na externí projekt pro galerii Václava Špály – Teleskopické Studio, CZ

2008 - Grant od Standpunkte Landeplatze pro instalaci ve veřejném prostoru, kurátor: Wolfgang Herzer, Weiden, D

Samostatné výstavy

2017

Dvojí pravidlo pro jednu věc, kurátor: Pavel Kubesa, NoD Gallery, Praha, ČR

Někde se něco koná, kurátorka: Tereza Severová, Galerie Entrance, Praha, ČR (společně s Pavlou Gajdošíkovou)

Černá v pohybu, kurátor: Tomáš Knoflíček, Galerie Louby, Ostrava, ČR

2016

Pochy a pláně, kurátor: Ida a Jakub Chuchlíkovi, Galerie Kaplička, Jablonec n.N., ČR

Hloubková sonda, kurátoři: R. Šalanda, L.Machalický, Galerie SPZ, Praha, ČR (společně s Radkem Brousem)

Poměr vztahu, kurátorka: Lenka Sýkorová, Drdova Gallery, Praha, ČR

2015

Mastaby a skládky II., kurátoři: Zuzana Jakolová, Jaro Varga, Make up Gallery, Tabačka, Košice, SK

Persona Forte, kurátorka: Zuzana Jakolová, Prádelna Bohnice, Praha, ČR (společně s Markétou Magidovou)

Pohyb železa, kurátorka: Lenka Sýkorová, Altán Klamovka, Praha, ČR

2014

Mastaby a skládky, kurátoři: Zuzana Jakolová, Jaro Varga, Galerie Hity, Bratislava, SK

Opěrné body, kurátor: Stanisław Ruksza, Galerie Kronika, Bytom, PL

Skrytá síla, kurátor: Michal Novotný, Galerie Futura, Praha, ČR

Okázalá abstrakce, kurátorka: Sandra Bavorovská, Collredo Mandfelský palác, GHMP, Praha, ČR

2013

Stavební práce, kurátorka: Markéta Stará, Galerie Kabinet, TIC, Brno, ČR (společně s Radkem Brousem)

Pokoj pro služku, kurátorka: Lída Prybišová, Galerie mladých, Nitra, SK (společně s Markétou Magidovou)

Oheň začíná stále znovu, kurátor: Petr Kovář, Galerie OFF/FORMAT, Brno, ČR

Každý objímá všechny ostatní, kurátor: Viktor Čech, Galerie Jelení, Praha, ČR

Některé věci unikají, kurátor: Jakub Stejskal, Drdová Gallery, Praha, ČR

2011

Spoluúčast, kurátorka: Tereza Stejskalová, etc.galerie, Praha, ČR

Za zády se rozprostírá tušená krajina, kurátor: Dušan Záhoranský, Galerie Kostka – Meetfactory, Praha, ČR

Right in front of me, kurátorka: Alessandra Troncone, Museo Laboratorio di Arte Contemporanea, Řím, IT

2010

Za zády, kurátorka: Bára Špičáková, Galerie Fenster, Praha, ČR

Extenze, kurátorka: Sandra Baborovská, Start-up, GHMP, Dům U Zlatého prstenu, Praha, ČR

Urbanismus paměti, kurátorka: Katarína Uhlířová, Open Gallery, Bratislava, ČR

Omezený přesah, kurátor: Jan Zálešák, Galerie mladých - BKC, Brno, ČR

Skupinové výstavy

2017

Nová díla ve sbírkách Galerie hlavního města Prahy, GHMP, Městská knihovna, Praha, ČR
Paneland, kurátor: Rostislav Koryčánek, Uměleckoprůmyslové muzeum, Brno, ČR
I Feel Weird Again (modelovaná realita II.), kurátorka: Ivana Komanická, Krokus Galéria, Bratislava, SK
Video Cube 4, kurátoři: Anton Čiernej a Pavlína Fichta Čiernej, Centrum Ciachovňa, Žilina, SK
Kukačka 7: Pravidla hry, kurátor: Tomáš Knoflíček, Trojháľ Karolina, Ostrava, ČR
Spiritualita, sekularita, bilaterálnosť, kurátora: Lenka Sýkorová, Synagóga – Centrum súčasného umenia, Trnava, SK
Ani den bez čárky, kurátora: Lenka Sýkorová, oblastní galerie vysočiny v Jihlavě, ČR
The Symbols of Socialist Art, kurátorka: Katalin Székely, OSA, Budapest, HU

2016

StopTrik festival animovaného filmu, kurátor: Jiří Neděla, Maribor, PL
Šumění andělských křídel, Muzeum moderního umění – Trojlodí, Olomouc, ČR
Art exhibition – Okázalá abstrakce, kurátor: Wu Hong, výstavní prostory expo, Guangdong Zhongshan, CHN
Jiné vize CZ (2007-2015), Galerie Akademie múzických umění, GAMU, Praha, ČR
Opěrné body II., Neklidná figura, GHMP, Městská knihovna, Praha, ČR (společně s Evženii Pfeifferovou)
City Utopia – Metabolics of Future, Kurátorka: Vlasta Čiháková – Noshiro, Galerie kritiků, Palác Adria, Praha, ČR
Opěrné body III., Lieux publics – Centre national de création, Marseille, F (společně s Evženii Pfeifferovou)
Ztvárnění klidu: Výstava o devíti částech /Enacting Stillness, kurátor: Sara Reisman, Galerie MeetFactory, Praha, ČR
Monument, kurátorky: Tereza Jindrova a Karina Kottova, Czech-Chinese Cultural Centre, Peking, CHN
Movere, kurátoři: Viktor Čech a Lenka Sýkorová. Dům umění města Brna, Brno, ČR

2015

Plato Video 05 – Divadlo, kurátor: Marek Pokorný, Trojháľ Karolínka, Ostrava, ČR
Exacta, kurátor: Jiří Machalický, Galerie NoD/Roxy, Praha, ČR
Jak nic nechťit, kurátoři: Krištof Kintera, Denisa Václavová, Desfourský palác, Praha, ČR
CZXS, kurátoři: Milan Vagač a Slavomíra Ondrušová, Galéria Gagarinka, Bratislava, SK
Vzdálení pozorovatelé, kurátor: Nina Michlovská, Roudnice nad Labem, ČR
Výchozí pozice, kurátoři: Lenka Sýkorová & Romana Veselá, Galerie Emila Fily, Ústí nad Labem, ČR
Metropolis – final exhibition, kurátor: Stanislaw Ruksza, Sleszské Muzeum v Katovicích, PL

2014

Multiplicity, kurátor: Marco Antonini, Mixed Greens, New York, USA
Prostory narace, kurátoři: Viktor Čech a Caroline Krzysztan, Galerie NoD / Roxy, Praha, ČR
Mapy, kurátor: Milan Mikulášťik, galerie NTK, Praha, ČR
Rekonstrukce, kurátorky: studentky oboru Kurátorská studia FUD UJEP, Galerie Emila Fily, Ústí nad Labem, ČR
The Circular Ruins/Kruhové ruiny, kurátor: Jean-marc Avrilla, Institut français de Prague, Praha, ČR
Nulla Dies Sine Linea, kurátor: Lenka Sýkorová, Galerie Emila Fily, Ústí nad Labem, ČR

2013

Vezměmě to přes vesmír, kurátor Omar Mirza, Olga Staníková, Nitranská galerie, Nitra, SK
Biennale Di Penne, kurátoři: Mario Casanova a Marco Antonini, Di Penne, IT
Trať galerií (s Václavem Kopeckým) kurátorka: Lucie Drdová, Negrelliho viadukt, Praha, ČR
Mysl je sval, kurátor: Viktor Čech, Meetfactory, Praha, ČR
Sklenice vody, kurátor: Michal Novotný, Galerie Futura, Praha, ČR
Prázdňé linie – Hraniční světy, kurátorka: Margherita Belcredi, Kultur brücke / Fraters, A
Festival Otets Paisy Street, kurátorka: Stefka Tsaneva, Plovdiv, BG
Slepá skvrna, kurátor: Milan Mikulášťik, galerie NTK, Praha, ČR
Silhouette, kurátor: Bill Carroll, EFA, New York, USA

2012

Závislí pozorovatelé, kurátorky: Zuzana Štefková, Klára Žaludová, Karlin Studios, Praha, ČR
Zlínský salon mladých VI, Zlín, ČR
Gaze upon my gaze, kurátorka: Jia Zhen Tsai, Art Museum at The Art Park, Taipei, TW
Oko a mysl, kurátorka: Helena Doudová, Gartenhaus / ADBK, Mnichov, D
Poslední prostor pro člověka, kurátorky: D. Baráčková, P.Gajdošíková, P.Herotová, Karlin Studios, Praha, ČR
Coal and Steel, kurátor: Jaro Kyša, The Candid Arts Trust Gallery, Londýn, EN
Posun o devadesát stupňů, kurátoři: Viktor Čech a Karíma Al-Mukhtarová, Galerie NoD / Roxy, Praha, ČR

2011

Mapy, kurátorky: Daniela Čarná, Lucia Gregorová, Galérie města Bratislavy, Mírbachov palác, Bratislava, SK
Galerie 2, kurátorka: Zuzana Fojtková, intersekcce Pražského Quadriennale, Národní třída, ČR
Diplomanti AVU 2011, kurátor: Markus Huemer, Karlín Hall, ČR
Velicopedia, kurátoři: Lenka Kukurová & Milan Mikulášťik, galerie NTK, Praha, ČR
In Optima Forma, kurátorky: studentky oboru Kurátorská studia – FUD, Galerie Emila Fily, Ústí na Labem, ČR
Čí je to město?, kurátor: Milan Mikulášťik, galerie Karlin Studios, Praha, ČR
Live Ammo, kurátorka: Jia-Zhen Tsai, Muzeum současného umění – MOCA, Taipei, TW

2010

Jiné vize 2010, PAF – 9. Přehlídka animovaného filmu, Olomouc, ČR
The Big Screen Project, kurátorka: Stephanie Does, New York City, USA
One day you will lose it all, kurátoři: Krištof Kintera, Denisa Václavová, Ústředí lidové umělecké výroby, Praha, ČR
Ontogenie (s Josefem Barešem) kurátorka: Marie Krajplová, Zbrojovka, Brno, ČR
Stíny Minulých Utopií, kurátor: Milan Mikulášťik, galerie NTK, Praha, ČR
Prostor z(i)li(a) umělecké intervernce do veřejného prostoru, kurátor: Martin Fišr, Zlín, ČR
Bienále mladých, kurátor: Tomáš Pospiszyl, Dům U Kamenného zvonu, Praha, ČR
Hloupé a chytré, kurátorka: Vlasta Čiháková Noshiro, Galerie kritiků, Praha, ČR
Sběratelé / Československý pavilon, kurátoři: Lucie Drdová, Martin Mazanec, Brotkunsthalle, Vídeň, A
Re-do-re-think-re-play, kurátor: Marek Milde, České centrum, New York, USA

2009

Jiné vize 2009, PAF – 8. Přehlídka animovaného filmu, Olomouc, ČR
ESSL AWARD CEE 2009 Winners, Muzeum Essl, Klosterneuburg – Vídeň, A
Tropic Lab, LASALLE – Vysoká škola umění, Singapur, SNG
Urban Kiss, kurátor: Vlasta Čiháková – Noshiro, Galerie kritiků, Praha, ČR
Soukromá vzdálenost (s Lukášem Machalickým), Meetfactory, Praha, ČR
Místo, kde se poplácává po zádech, kde se roní slzy, kurátor: Ivana Moncolová, Šalounův ateliér, Praha, ČR

2008

New & Diferent, Padova, IT
Projekt Cargo, Sofie, RO
Ve vile (s Alešem Čermákem) Galerie GJA, Praha, ČR
Nový český kubismus, kurátor: Václav Magid, Staroměstská radnice, Praha, ČR
Moskevské bienále, kurátor: Denisa Kera, Moskva, RUS
Cosmopolitics, kurátor Denisa Kera, Gallery Artlaboratory, Berlín, D

2007

AVU 18, Národní galerie, Praha, ČR
Standtpunkte Landeplatze, kurátor: Wolfgang Herzer, Weiden, D
Cosmopolitics, kurátor: Denisa Kera, Akademie věd, Praha, ČR

Cosmopolitics, kurátor: Denisa Kera, Galerie Noua, Bukurešť, RO

DVOJÍ PARVIDLO PRO JEDNU VĚC / TWO RULES FOR ONE THING / 2017

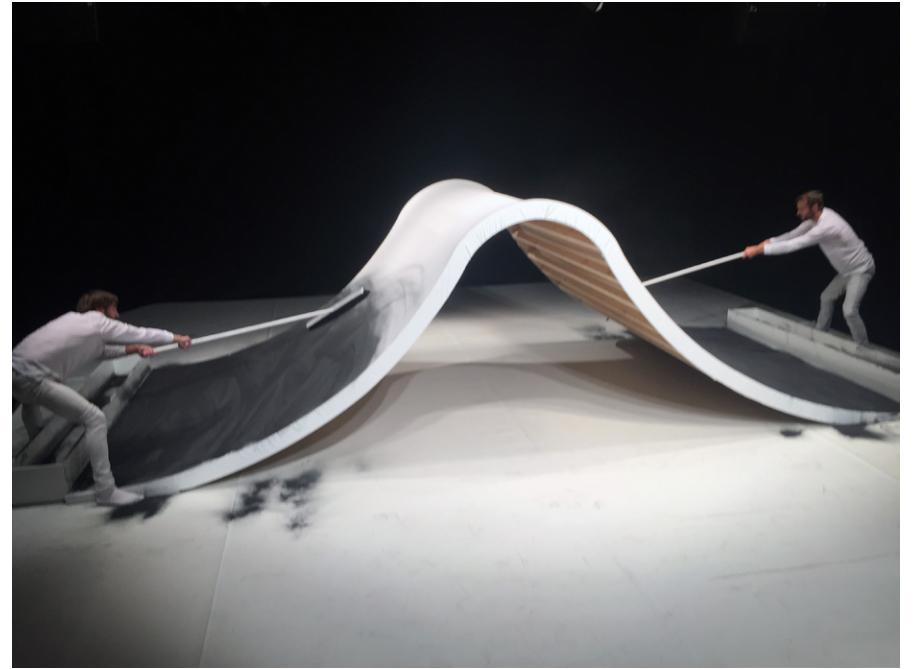
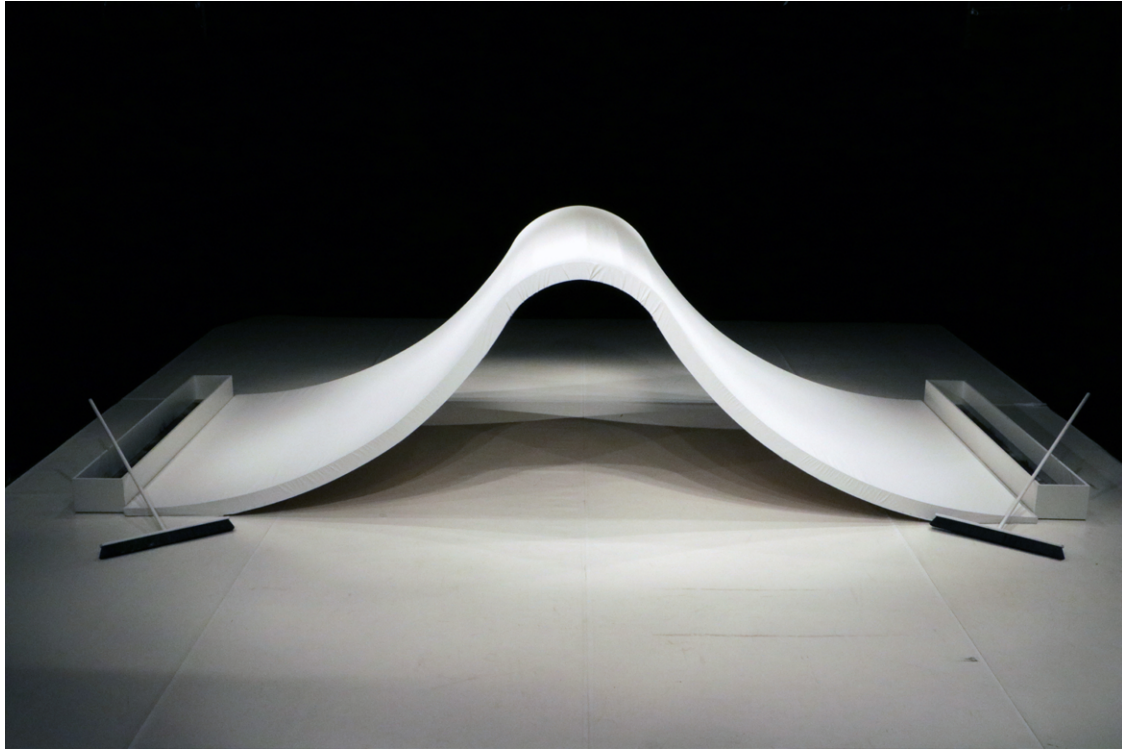
instalace mix média / installation mix media

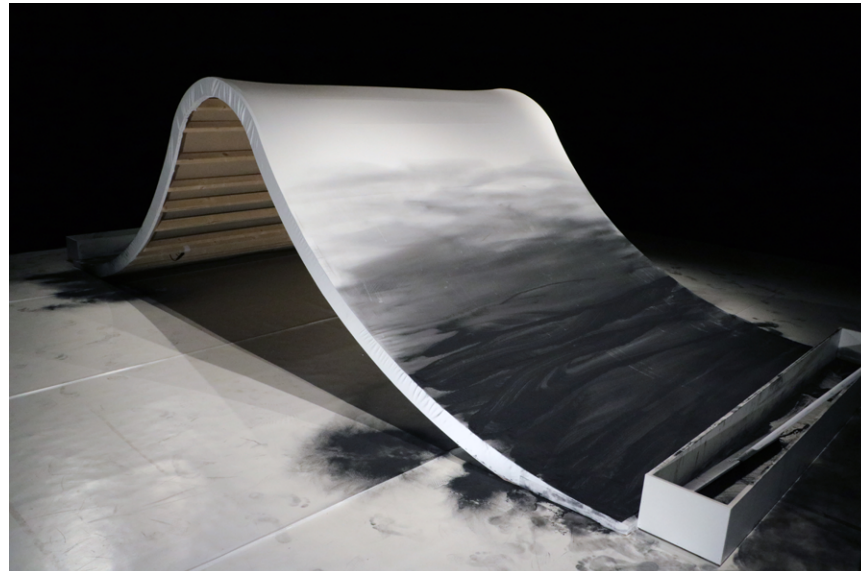
instalace mix média / installation mix media

Projekt Dvojí pravidlo pro jednu věc rozehrává vztah vůle, objektu, tvaru a omezení jeho užívání. V rozvinutém prostorovém vyprávění se základním komunikačním instrumentem stává repetitivně se opakující motiv sinusové křivky. Jeho variující se užívání pomáhá artikulovat spleť sítí úvah utvářejících metaforu lidského rozhodování.

Pavel Kubesa

snímky z videa / frames from video

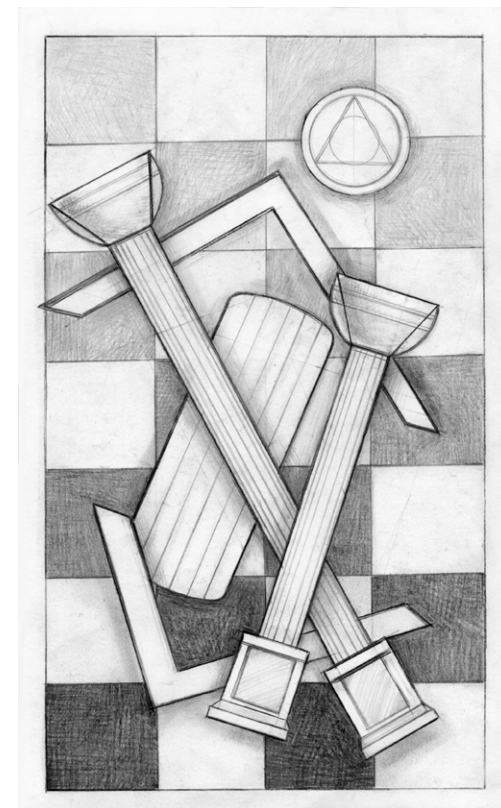

Děkuji, že jsi mě vyhodil II. / Thank you for throwing out me II. / 2017

Velkoformátový tisk kresby šachovnice pokryté rozházenými předměty, coby němými svědky právě ukončené dramatické hry a kolem rozestavěné balíky slámy. To jsou základní obrysy Pfeifferovy instalace, která v první rovině poukazuje na symbolický význam hry jako setkání a utkání protikladných sil uvnitř vyhrazeného prostoru. Sama šachovnice tradičně symbolizuje střídavý vliv všech základních dualit a komplementarit ve světě jevů: negativního a pozitivního, noci a dne, mužského a ženského prvku, času a prostoru nebo také pohybu života kolísajícího mezi dobrem a zlem či štěstím a neštěstím. Pfeiffer si také přisvojuje některé z motivů zednářské symboliky, vždy tak ale činí záměrně arbitrárně, čímž podkopává vážnost konfliktu a relativizuje jeho důsledky pro obě zúčastněné strany. Jakoby se tyto vznešené, symbolikou zatížené rekvizity dostaly do rukou někoho, kdo si stěžuje, že si uvědomuje jejich skutečný význam. Někoho jako dítě, které se teprve seznamuje s obvyklou funkcí věcí. V banálních kulisách obklopen balíky slámy se dopouští celé řady přehmatů a přestupků proti pravidlům. A snad právě proto, že mu mnoho věcí uniká, jeho jednání je osvobozující.

Tomáš Knoflíček

Černá v pohybu / Black in The Move / 2017

Instalace, kterou Jan Pfeiffer připravil pro Galerii Lauby pojednává daný problém jako abstrahovanou scénu z demonstrace – tedy jako jednu z tradičních forem společenského vzdoru v současném světě pozbývající jednoznačnost své výpovědi. Podle definice Václava Bělohradského se demonstrace mění v happening, jehož aktéři ani nemusí mít přesnou představu o „nepříteli“ a motivuje je spíše vágní pocit nesouhlasu než konkrétní idea. Současně jsou ale také demonstrace žádaným artiklem v médiích, coby přitažlivý „spektákl nesouhlasu“. Demonstrace se tak redukuje na pouhý obraz, na němž spojenci mezi strážci a krotiteli této nevole představuje černá barva, charakteristická jak pro demonstranta tak strážce zákona. Pfeifferova instalace „Černá v pohybu“ je proto vizuální glosou, která nemluví o vyhraných bitvách, na něž lze být pyšný, nýbrž o nejasné pozici dnešního dnešního nesouhlasu. Nesouhlasu, jenž má poměrně daleko k „dissensu“, jak o něm hovoří Jacques Rancière, tedy neshodě, odkrývající trhlinu v znehybněné konvenčnosti zavedené reality sociálního světa.

Tomáš Knoflíček

Plochy a pláně / Breadths and Heaths / 2016

Tématem výstavy, která vznikla přímo pro Galerii Kaplička, je metafora pláně jako prostoru pro naše představy a budoucí plány. Ústředním vizuálním bodem je ženská postava – bohyně zítřka, jejíž zrak je zakryt vějířem. Ztráta běžného zraku a nazírání budoucnosti, stejně tak obrazce na jejím plexus solaris znázorňují budoucí a minulý čas, dělící žlutá čára je symbol času přítomného. Pod postavou se rozprostírá krajina tvořená velkoformátovou kresbou z grafitového prachu. Pláň, která se vzdouvá, je zhmotnění toho, co nás čeká, kam teprve vstoupíme.

The topic of the exhibition designed specifically for the Kaplička (Little Chapel) Art Gallery, is the metaphor of a plain as a space where our visions and future plans can develop. A feminine figure – the Goddess of Tomorrow, her eyes covered with a fan, is the exhibition's focal point. Both her loss of common vision and that of the future, and the pattern on her solar plexus represent time future and time past, with the dividing yellow line as the symbol of the present. A landscape extends under the figure, formed by a large-size graphite powder drawing. The swelling plain is the materialization of what is ahead of us, what we are but going to enter.

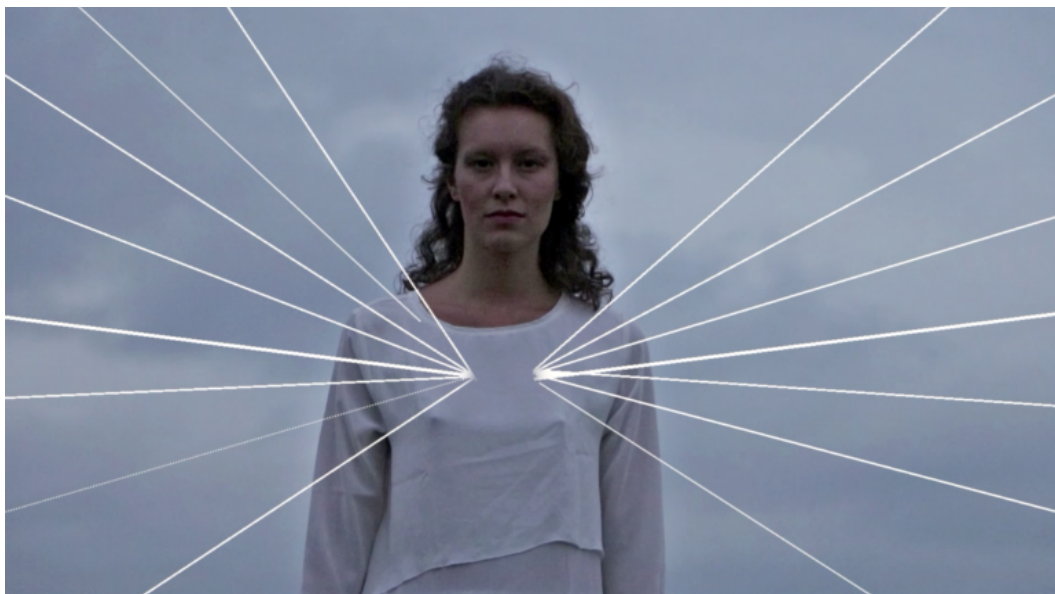
instalace mix média 6x3m / installation mix media 6x3m

detail instalace / detail of installation

Opěrné body IV. / Support Points IV. / 2016

Video Opěrné Body IV. je dělené na dvě části, v úvodu je hlavním aktérem postava v bílém, žena, která opatruje, chrání, či nabíjí malého chlapce. Ve druhé části je naopak aktér muž v černém, u něj se černá křídla a další geometrické tvary objevují spíš jako předzvěst činu a vůle.

Opěrné body III. / Support Points III. / 2016

místo performance - mix média / place of performance - mix media

The „Support Points III.“ performance considers the topic of a long term maintenance of ideas, visions and their translation into a visual language of shapes (forms) and signs, it also asks how to know when certain philosophic direction is still vital, up-to-date and beneficial, and when it is just a repetitious effort to keep it alive. The main them of all action will be the metaphor of door: do we need go in or stay outside? Action is set for to performers and one door.

Performers: Evženie Pfeifferová and Jan Pfeiffer

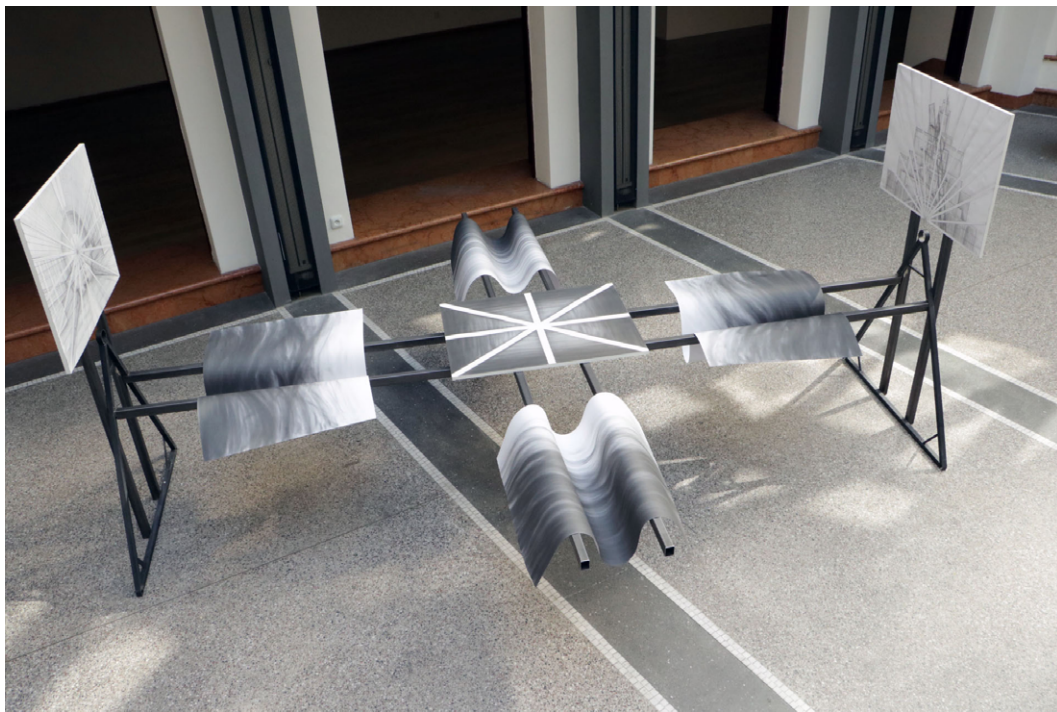
Music: Ian Mikyska

Text: Jan Pfeiffer

Choreography: Jan Pfeiffer

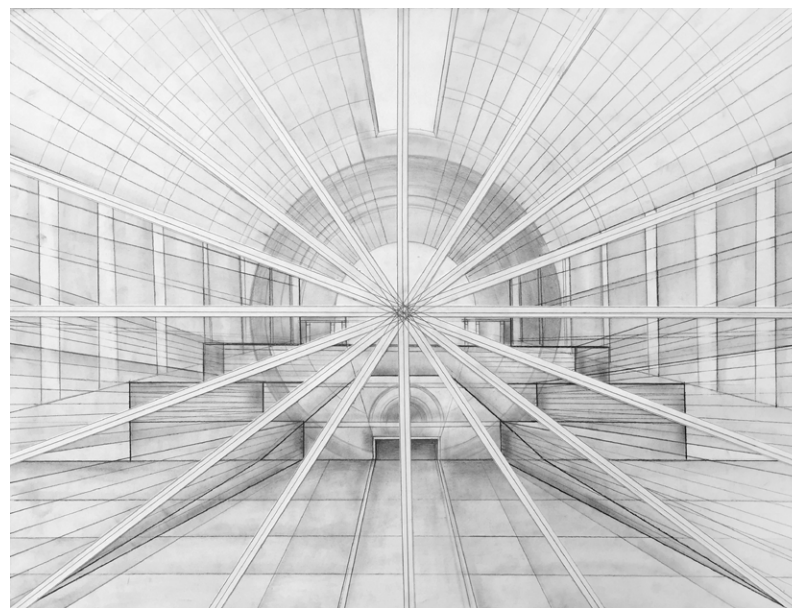
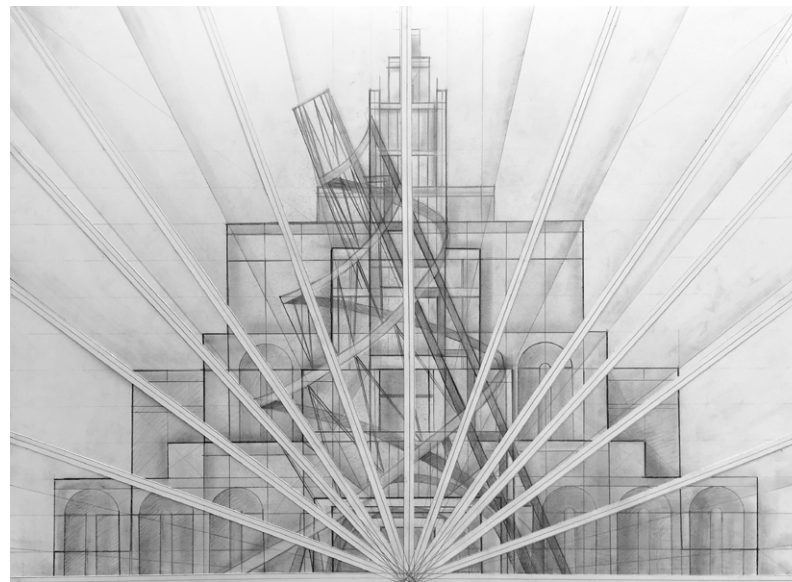

Nepředstavitelné / Unimaginably / 2016

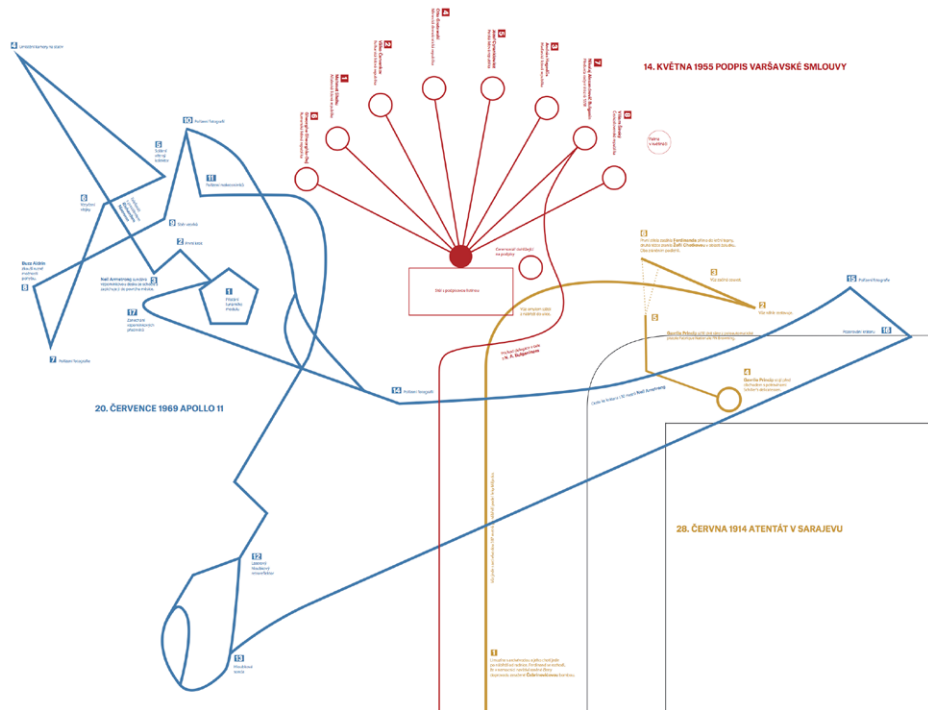
objekt mix média / object mix media - 6x3m

Práce “Nepředstavitelné” se zakládá z prostorové instalace kreseb. Kresby prázdných krajín jsou přehozeny přes konstrukci tak, že se z nich stávají prostorové tvary a umocňují tak modelaci terénu. V kontrastu ke krajinným kresbám, které jsou vytvořeny pomocí grafitového prášku vtíraného do papíru jsou rýsované kresby prostředí, budov, které se nikdy nepostavili v původní podobě. Kresby jsou volně inspirované návrhy z období osvícenství, kdy se čistá myšlenka a absolutizmus jevila jako jediná možná cesta pro společnost a totalitními režimy, které dávali najevo svou ideologii vertikality a výškou. Kresby jsou tak reminiscencí na architekturu těchto dob, současně se jedná o abstraktní kompozici, ve které hraje hlavní roli vyzařování, směřování ke středu, či stoupání vzhůru. Myšlenkou celé instalace je úvaha nad představitelností, co již bylo vymyšleno a co ještě možné vymyslet.

kresba na papíře / drawing on paper - 40x60cm

Jak vznikají velké věci / How Big Things Come into Being / 2016

14. Května 1955 – Varšavská smlouva
14 May 1955 – Warsaw Pact

28. Června 1914 – Atentát na F. Ferdinanda d'Este
28 June 1914 – Assassination of Archduke F. Ferdinand of Austria

20. Července 1969 – Apollo 11
July 20, 1969 – Apollo 11

Projekt s názvem Jak vznikají velké věci pro výstavu Movere v Domu umění města Brna je instalací, která využívá témata měřitelnosti historie. Autor se zajímá o nepochopitelný vztah mezi významem události a jejím reálným rozměrem. Instalace je složena z tzv. pódia událostí, přes které jsou vrstveny trajektorie významných událostí 20. století. Pódium pak sloužilo pro inscenovanou performanci v den vernisáže, kdy byly opakovány pohyby jednotlivých událostí. Součástí choreografie bylo i zapojení objektů, díky nimž byly demonstrovány situace formou krátkodobých instalací. Inscenovaný pohyb se tak stal nedílnou součástí díla a tvoří i jeho podstatnou část formou videozáznamu.

Lenka Sýkorová

A project of this name designed for the Movere exhibition at the Brno House of Arts is an installation presenting the topic of how history can be measured. The author explores the disproportion between the importance of an event and its actual dimensions. The installation consists of the so-called "stage of events", over which trajectories of the 20th century most important events are put in layers. This became the scene for a stage performance on the exhibition's opening day, where movements of the individual events were reiterated. The objects were part of the choreography and thanks to their inclusion situations could be displayed in the form of short time installations. Stage movement thus became part and parcel of the artwork, and is likewise essential in the form of the video recording.

Hlubková sonda / In-depth Research / 2016

práce vznikla společně s Radkem Brousilem

instalace mix média / installation mix media

Stejně jako Ostrov smrti, ani pád Jana Masaryka nepřestává vyvolávat zájem. Proběhlo hned několik vyšetřování (1948, 1968–1969, 1993–1996 a 2001–2003) a celá řada spekulací o motivech případné (sebe)vraždy. Náhlý konec, pád není jen omezenou, definitivní událostí, ale násilně se vřazuje mezi život konkrétního člověka a možnosti dalšího (politického) vývoje.

Konec se z okraje přesouvá do středu pozornosti i na této výstavě. Není definitivním okrajem malby či instalace, ale spíše tím, co ji drží pohromadě. Navíc spojení existenciálního a mocenského rozměru dává metafoře a estetice padání zvláštní (snad maskulinní) náboj.

Jako kdyby každý osud a každé vyprávění vyžadovalo a volalo po svém konci. Dobře víme, že každý superhrdina potřebuje také padoucha. Zatímco první postava zachraňuje lidské životy a často i celý svět, protikladná, vlastně zajímavější, role se snaží nejenom svět zničit, ovládnout, či podrobit, ale především být svědkem tohoto konce; sledovat pád.

digitální tisk / digital print - 90x60cm

instalace mix média / installation mix media

Similar to the Isle of the Dead, Jan Masaryk's fall likewise continues to arouse interest. Several investigations were made (1948, 1968–1969, 1993–1996 and 2001–2003) and a number of speculations as to the motives for a suspected homicide/suicide were spun. The sudden ending, the fall is not just a confined, final event, but enters forcefully between the life of a particular man and the chances of further (political) development.

The end moves from the margin to the very center of our attention also at this exhibition. It is not the final edge of the painting or of the installation, but rather what holds it all together. Moreover, the connection between the existential and power dimensions imparts a special (masculine perhaps) drive to the metaphor and aesthetics of the fall.

As if each destiny and each narration demanded and called for its own ending. We know very well that each superhero needs his villain. While the first saves human lives and quite often the whole world, the opposite, in fact more interesting role not only tries to destroy the whole world, to rule it, to conquer it, but first of all to witness its end; to watch the fall.

Václav Janošík

Poměr vztahu / Relation of a Relation / 2016

kresba na papíře / drawing on paper - 40x60cm

Hlavním konceptem výstavy Poměr vztahu je uchopení vztahového napětí prostřednictvím kreslené animace, videoprojekce a série velkoformátových kreseb. Kresba je zde chápána jako nástroj pro zhmotnění vztahu dvou lidí, dvou entit či jen nastínění prostoru uvnitř a vně. Spojující článkem tvorby Jana Pfeiffera je tvarosloví, které je na výstavě Poměr vztahu zastoupeno od geometrie po abstraktní krajinu. Při vstupu zaujme animace tvořená vrstvením kresby. Prostor je zde vymezen centrální perspektivou, která je postupně narušována po ustanovení rámcového prostředí. To se po čase začíná měnit a narušovat vztah uvnitř a vně. Naznačuje tak vztah dvou celků, které procházejí proměnou, aby se vzájemně prostoupily a ovlivnily. Místnost, jejíž stěny se časem zprůhlední, dále podhalují vnitřní prostor prolínající se s okolní krajinou, tak jako v reálném životě, kdy nás každodenně ovlivňuje okolí a poměr vztahu k němu. Další videoprojekce zas zkoumá vztah dvou lidí prostřednictvím spolupráce. Realisticky zachycuje snahu dvou lidí vytvořit kresbu v prostoru, kdy se linie zhmotňuje, je komentována a v určitém momentě mizí. Právě ona pomíjivost je pak přítomna i u série kreseb tvořených technikou štětce a grafitového prachu. Doslovně vrstvená kresba vytváří iluzi abstraktních snových krajin bez zbytečných ostrých linií a nechává tak dostatečný prostor pro interpretaci. Technika vrstvení kresby je pro pochopení výstavy Poměr vztahu signifikantní. Naznačuje totiž proměnu, dynamiku a destrukci, které přicházejí po každodenních rozhodnutích na základě vztahových situací.

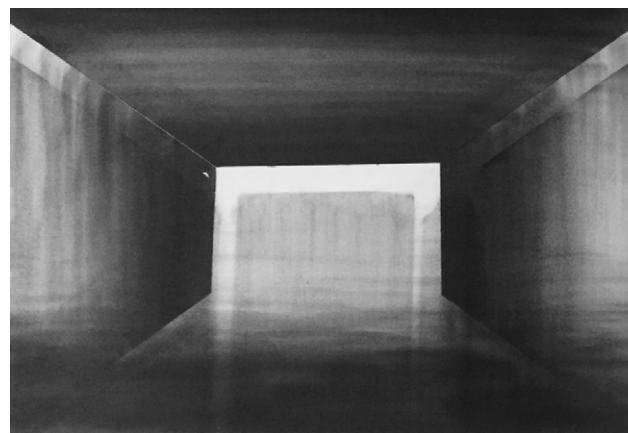
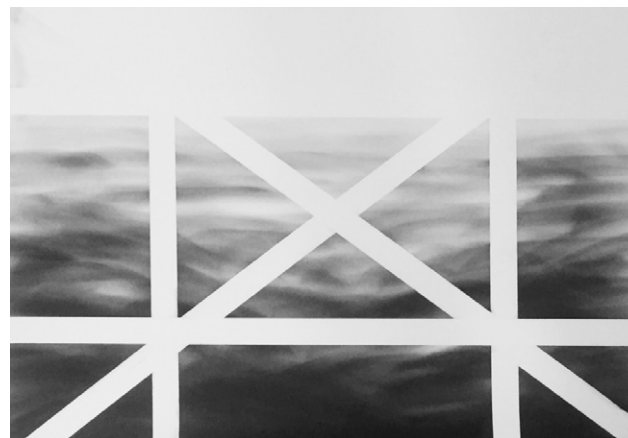
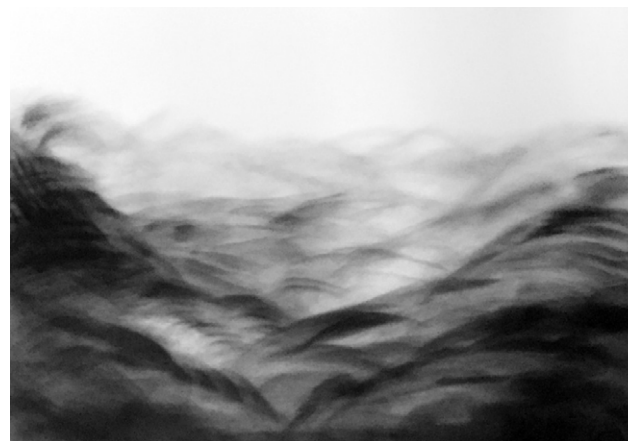
Lenka Sýkorová

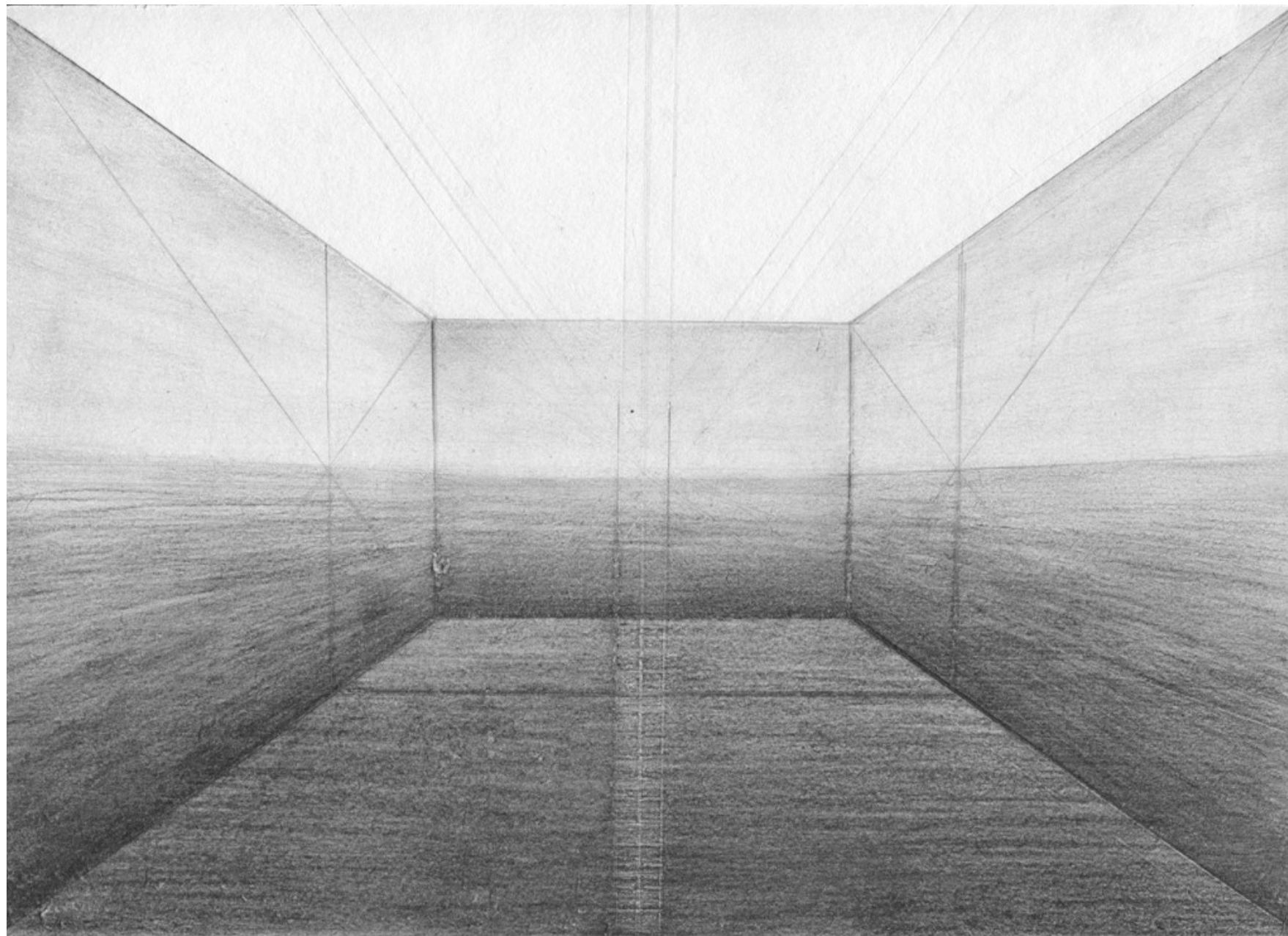
kresba na papíře / drawing on paper - 40x60cm

The main concept of the exhibition *The Relation of a Relation* consists in grasping the relational tension by means of hand-drawn animation, video projection and a series of large-size drawings. Drawing is seen as a tool materializing the relationship between two people, two entities or merely outlining interior and exterior space. Jan Pfeiffer's works are linked by morphology; in *The Relation of a Relation*, it is represented by forms ranging from geometry to an abstract landscape. At the entrance, there is an animation consisting of layers of drawing. The space is delimited by a central perspective which is gradually disturbed after the general environment is defined. After some time, it starts changing and disturbing the relation between inside and outside. Thus the relation between two wholes undergoing a transformation, pervading and influencing each other, is outlined. The room, whose walls become gradually transparent, reveals an interior space merging with the surrounding landscape, just like in real life when we are daily influenced by our surroundings and the relation of our relation to them. Another video projection explores the relation between two people by means of collaboration. It makes a realistic depiction of the attempt of two people to make a drawing in space; the line materializes, is commented upon and disappears at a certain moment. This transience is also present in the series of drawings made by the paintbrush and graphite dust technique. The literally layered drawing creates an illusion of abstract dream landscapes without unnecessary sharp lines, thus leaving enough space for interpretation. The technique of layered drawing is significant for the understanding of the exhibition *The Relation of a Relation*. It indicates the transformation, dynamic and destruction following after everyday decisions based on relational situations.

Lenka Sýkorová

kresba na papíře / drawing on paper - 40x60cm

kresba na papíře / drawing on paper - 40x60cm

Aby to někam vedlo / So That It Leads Somewhere / 2015

„Aby to někam vedlo...“, věta, kterou říkáme a slyšíme docela často. Nejčastěji jako metaforu související s našimi životy, kariérami, snahami něco vybudovat, dát něčemu smysl. Již méně frekventovaně pak tuto větu používáme doslovně, tedy ve smyslu fyzického pohybu. Jan Pfeiffer nám ve své instalaci pro Desku nazvanou Aby to někam vedlo nabízí možnost zamyslet se nad vlastním směřováním, ať již v doslovném či přeneseném smyslu slova. Jeho dveře, brána či portál připomínající architekturu mastab v tom doslovném smyslu slova nikam nevedou. Navíc uzavírají a znemožňují vstup do budovy bývalých veřejných toalet, jejichž novou fasádu tvoří právě galerie Deska, takže fungují zcela opačně, než je řečeno v názvu díla. Umělecká realizace tak vytváří působivý vizuální oxymóron.

instalace mix média / installation mix media

Montáž /Montage / 2015

Objekt je výsledkem performance, která proběhla v místě instalace. Osou akce bylo zhotovování, výroba a pracovní postup. Způsob a logika vzniku byla určována rytmem a narativem události. Cílem práce je dramatizace jednotlivých fází vzniku: příprava základu, vztyčení vertikály, řešení nestability, umístění. Jednotlivé pasáže jsou metaforickými obrazy postupů rozhodování, váhání a konečného výsledku, který může být otiskem naší snahy.

The object is the result of the performance in the place of installation. The axis idea was making on, production and working process. The method and logistic way of genesis was lead by rhythm and narrative matter.

Performer: H.Polanská, hudba / music: I.Mikyska

Poděkování / Acknowledgements: Pavel Kubesa

snímky z videa / frames from video

Rezistence II. Resistance II. / 2015

Video představuje princip vztahování se vůči svému okolí, vidíme stav věcí, přijímáme jej, ale věčná proměna děje nás nutí pozorovat stále znovu, abychom aktualizovali co je nového. Jde tedy o fiktivní možnost si současnost ponechat, postava sleduje výhled z okna, běžný provoz, zavírá okenice, na kterých je fotografie výhledu. V zavřeném stavu se tak okno stává nositelem zastaveného okamžiku, vlastním prostorem, který může být uměle udržován v neměnném stavu a není potřeba chtít více... Video bylo natočeno na místě, kde je promítáno, po natočení bylo okno zaslepeno.

A representation of the principle of relating to our surroundings. Never ending change repeatedly pushes us to action, yet we still try to hold on to one moment forever.

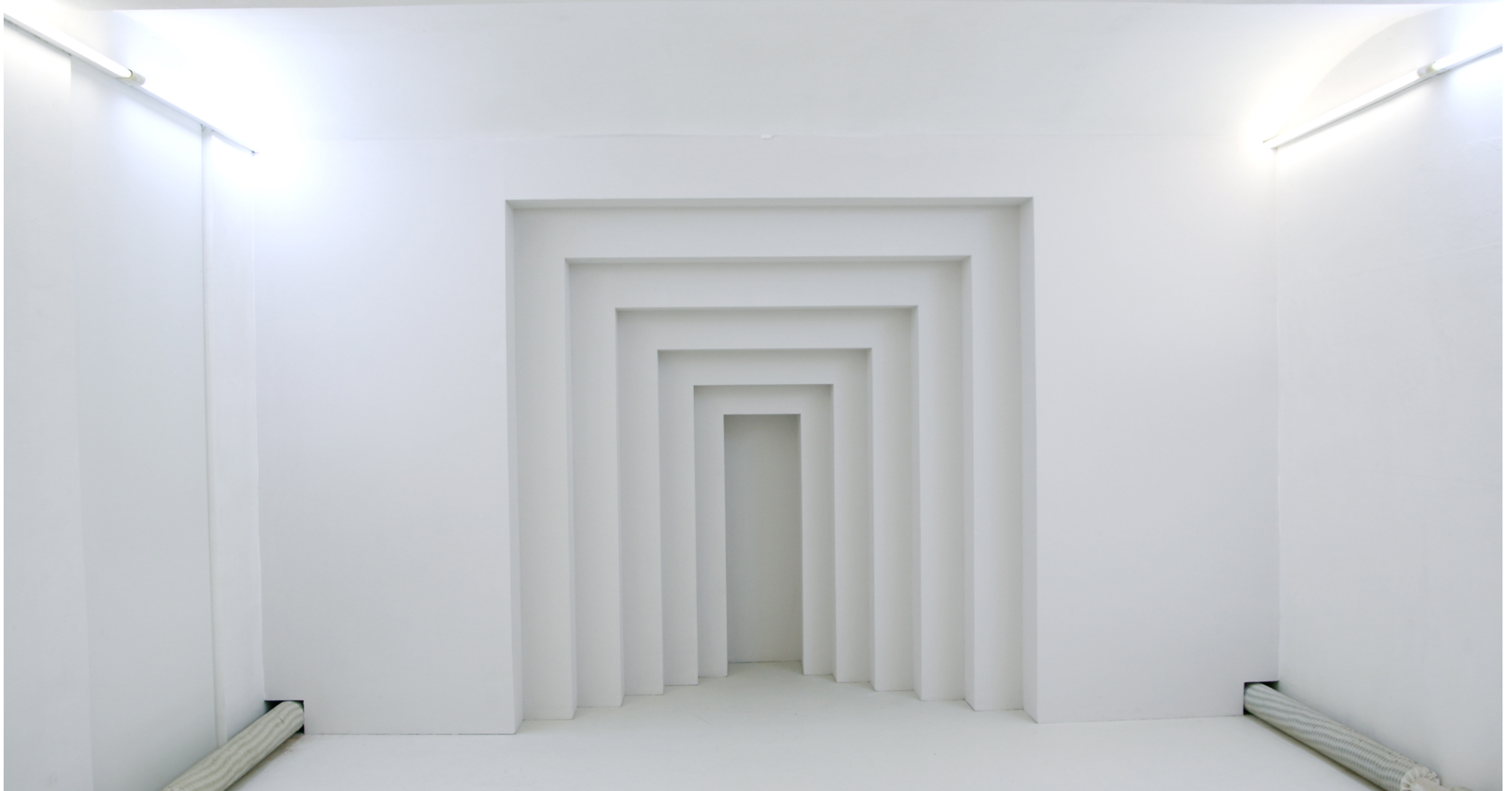

snímky z videa / frames from video

Skrytá síla / Hidden Power / 2014

Instalace by mohla být zároveň hrobkou i svatyní. Prostorem kde vládne ticho a tma, kde absence světla a vyřčeného dává prostor spiritualitě a mystériu. Pfeiffer využívá archetypalitu tvarů oblouku a stupňované linie. Arkáda, schody ani brána však nikam nevedou, jako fragmenty odkazují k neviděnému jeho absencí. Harmonii čistých bílých tvarů a forem narušuje přítomnost spícího. Ten se k nám jako postavy navždy právě probuzených z Pompejí vztahuje s určitou naléhavostí. I on je však fragmentem – archetypem těla obracejícího k nám svou tvář. Formy, které užívá Jan Pfeiffer jsou symbolicky pregnantní, jsou zároveň obrazem a prezentovanou zkušeností.

The installation could be simultaneously a grave and a sanctuary. The space belonging to silence and darkness where the absence of light and spoken allows the spiritual and the mystery to appear. Pfeiffer builds on the archetypal bow and escalated line but the arcade, the steps and the gate all do not lead anywhere. As fragments they only relate to the unseen by its absence. The harmony of the pure white forms and shapes is however disturbed by the presence of the sleeping one. He, who relates to us, in a similar manner as the forever just awoken bodies from the Pompey with a peculiar insistence is also only a fragment, archetype of a human body turning to us its face. Forms used here are symbolically pregnant, are image and its presented experience in the same time.

Okázalá abstrakce / Ostentatious Abstraction / 2014

Choreografie vychází z principu tzv. Chladniho obrazců – fyzikálního jevu, který byl objeven v době pozdního baroka. Uprostřed tanečního sálu Colloredo-Mansfeldského paláce se postupně formuje objekt složený ze stojanů pro tvorbu těchto obrazců. Skupina hráčů, muzikantů, skládá jednotlivé vrstvy objektu od vnějšího obvodu směrem ke středu místnosti od nejnižších základových stojanů po nejvyšší, přičemž v jakémsi orchestrálním duchu rozvibrováním desky smyčcem vytváří pravidelné tvary v jemném posypu desek. Obrazce vznikají a mění se na základě velikosti a tvaru desky, a frekvence vibrací. Poslední obrazec je vytvořen na vysokém stojanu umístěném pod monumentálním lustrem. Hráč ke stojanu musí vystoupat po schodech a „zahrát“ poslední obrazec, který je viditelný jen pohledem shora. Celou událost z balkónu sleduje postava, již se díváme přes rameno. Není definováno, zda se jedná o postavu zúčastněnou, dohlížející, určující, či jen přítomnou.

Sandra Bavorovská

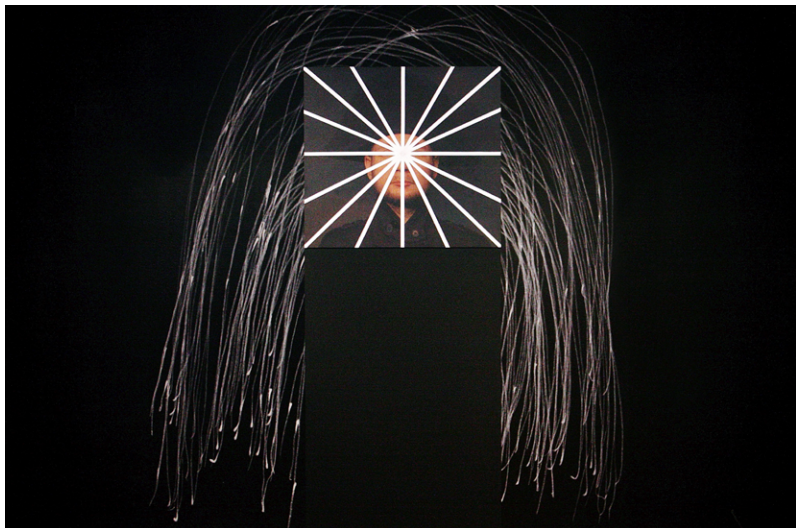
instalace mix média / installation mix media

snímek z videa / frame from video

The choreography is based on the so-called Chladni figures – a physical phenomenon discovered in late baroque. In the middle of the Colloredo-Mansfeld Palace ballroom, an object made of special stands upon which these figures are to be manifested is being gradually formed. A group of players, musicians, build individual layers of the object from the outer circumference toward the room's center, from the lowest stands forming a kind of base up to the highest ones, and put the plates placed on top of the stands into vibration by drawing violin bows along the plates' edges in a kind of orchestral mode, whereby fine flower dust spread on the plates forms regular figures that emerge and change depending on the plate's size and shape, and the vibrations' frequency. The last figure is created on the high stand placed under the monumental chandelier. The player must ascend a few steps to reach the plate and "play" the figure, visible only from above. A person on the balcony over whose shoulder we watch the scene is observing the whole event, while it is not defined whether he or she is involved, supervising, determining, or just present.

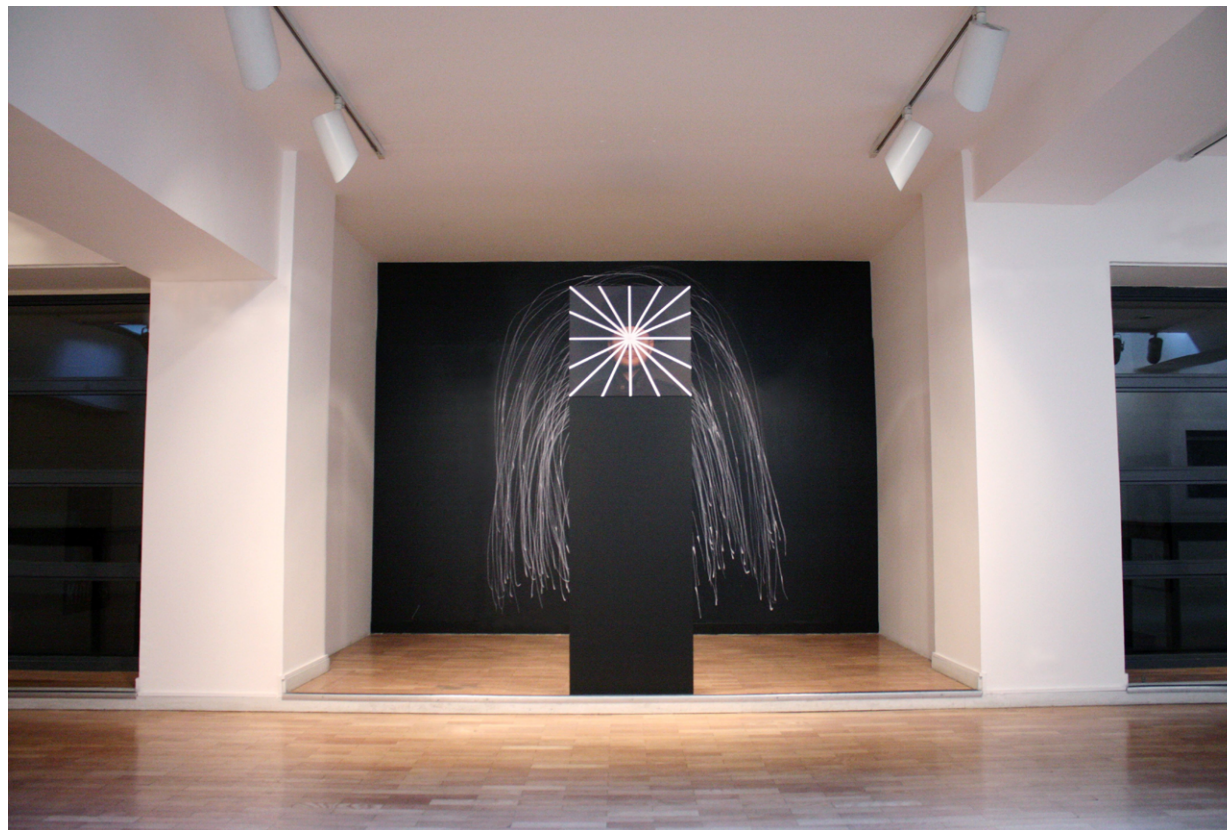

Osvícený / Enlightened / 2014

Práce se ohlíží za energií spojenou s postavami minulosti, jejich osvícením nebo naopak zaslepením vytyčenými cíli a vyhlídkami. Za obeliskem v lidském rozměru, na němž je naznačen portrét s tváří překrytou narýsovanou hvězdící, se nachází abstrahovaný průnik siločar – vzpomínka na vítězné oblouky kreslené poslepu.

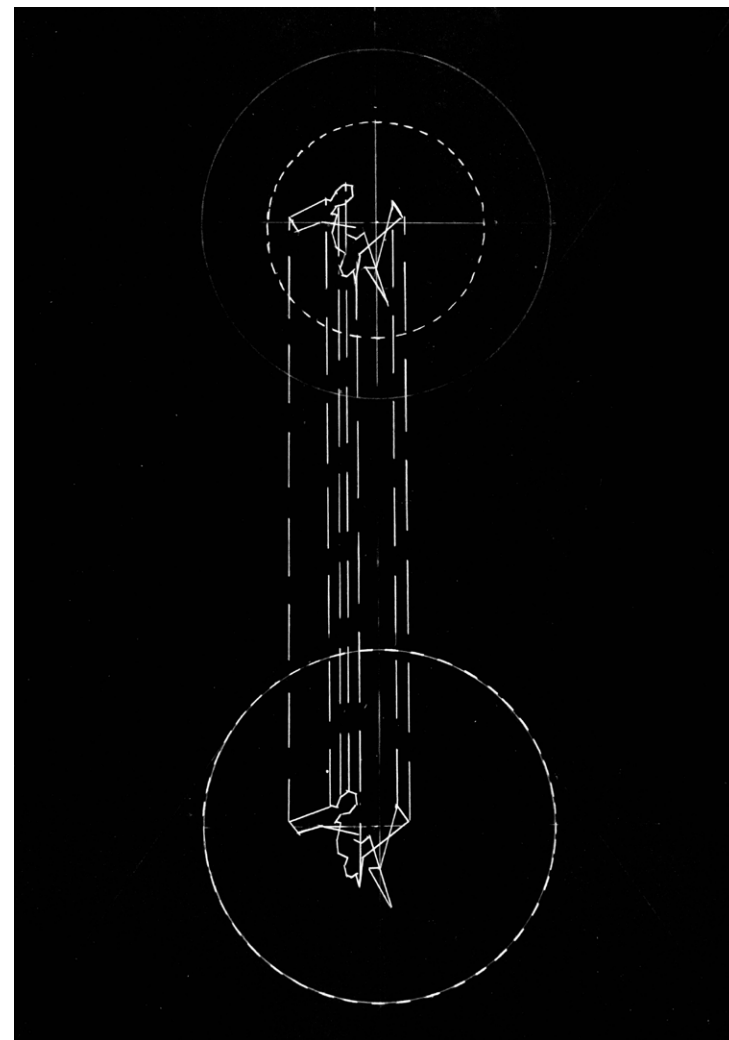
The work recalls the energy connected to figures from the past. They may be enlightened or, on the contrary, blinded by the set goals and prospects. On an obelisk executed in human scale, there is a portrait covered with an outlined star. A large-scale print positioned behind the obelisk represents an intersection of lines, a memory of triumphal arches drawn by the artist when blindfolded.

Poděkování / Acknowledgements:
Radek Brousil, Viktor Čech

Velké události jinde / Big Events Elsewhere / 2013

První lidskou výpravu po měsíci jsem co nejpřesněji převedl na parkoviště před svým domem. Součástí instalace je objekt s keshou zobrazující převod cesty z měsíce na Zem a fotografické zobrazení staroegyptské bohyně nebes Nút, jejíž tělo ohnuté nad nebeskou klenbou symbolizuje lidskou snahu uchopovat neuchopitelné skrze vlastní měřítko.

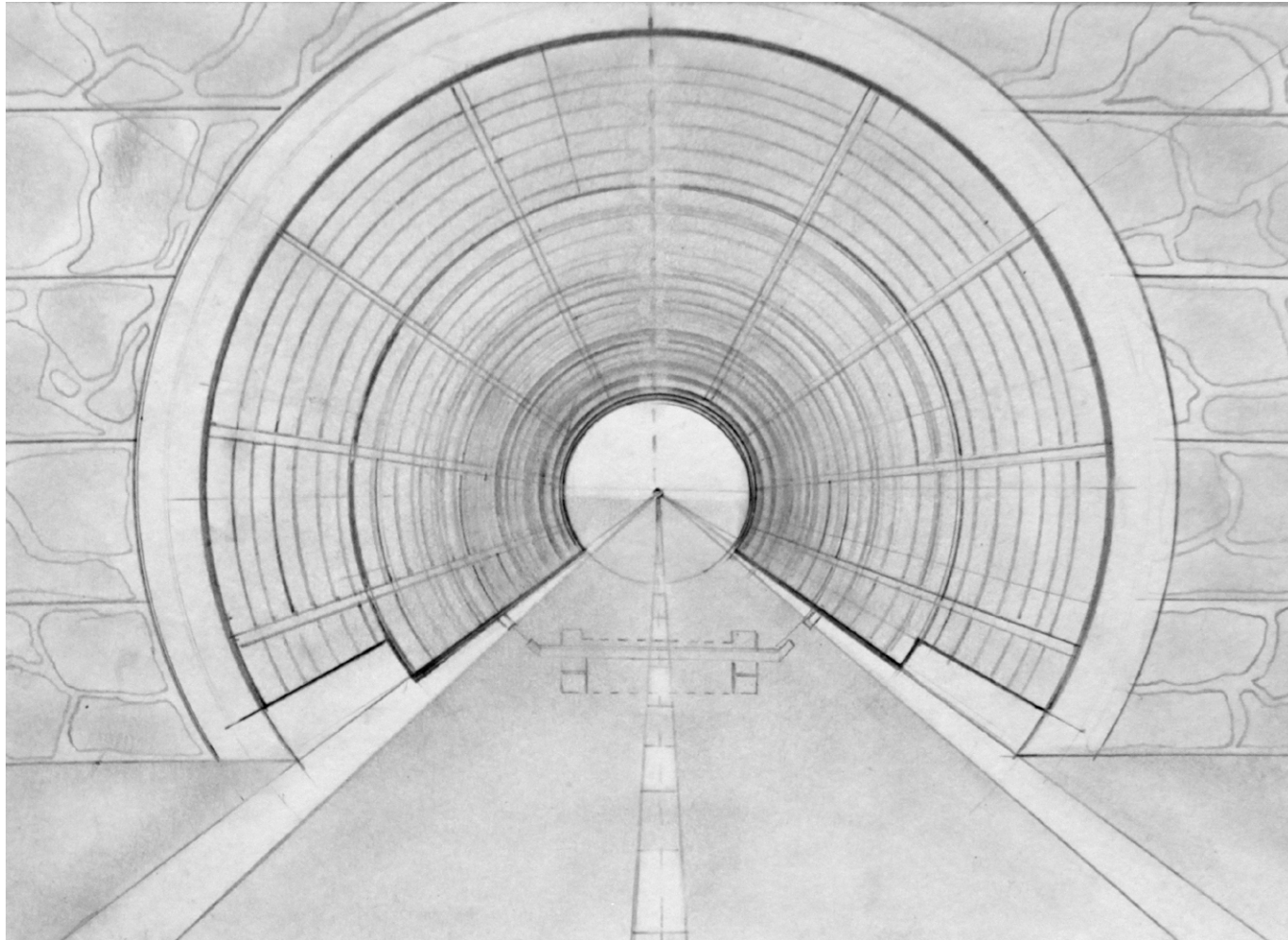

I have transferred the first human expedition on the Moon to the parking lot in front of my house. Another part of the installation is an object with a drawing symbolically depicting this transfer and a photograph depicting the Egyptian goddess Nút, who's body bended over the vault of heaven suggests the human endeavor to grasp the ungraspable through their own measure.

Elipsy / Ellipses / 2013

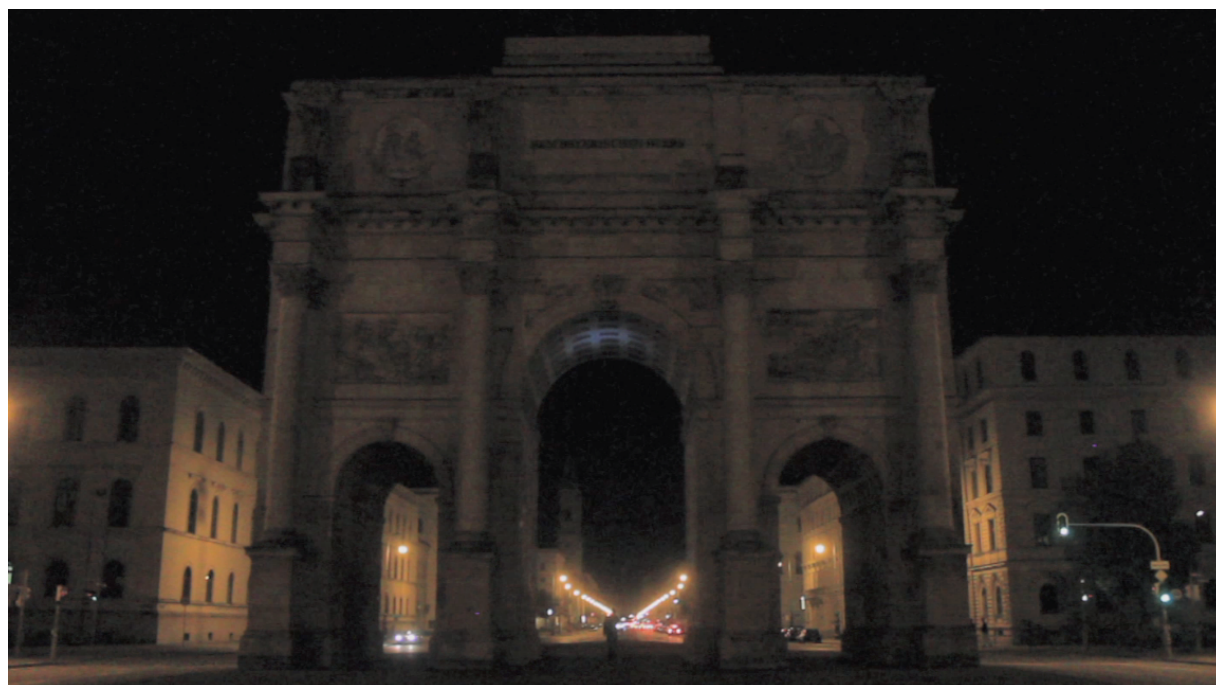
snímek z videa / frame from video

Témtem animace je prostorově pozoruhodné spojení tunelu, který je proražen v kopci přímo pod centrální osou slavného plovdivského amfiteátru. Ve formě kreslené, tužkové animace rozebírá geometrické rozvržení obou míst a jejich vzájemných, byť nechtěných vztahů.

The topic of animation is spatially interesting relationships of the tunnel, which has been broken through in the hill under the famous Amphitheatre in Plovdiv. The work is in the medium of hand drawn animation, and he deal with both places, the Amphitheatre and the Tunnel, and their mutual, be it unintentional relations.

Některé věci unikají / Some Things Pass / 201

Výstava Některé věci unikají je výpovědí o věcech, které se dějí. Člověk často uvažuje o jejich konstelaci, i když je schopen vnímat jen vzájemné vztahy. Vnitřním smyslem je ona snaha tyto věci zachytit v čase a i otázka, proč je vlastně chtít uchopit. Myšlenková linie o hledání věčných pravd se prolнула ve výpověď umělce o vztahu k blízké osobě, v kontextu tvarosloví historie i formálních prvcích.

snímky z videa / frames from video

The exhibition *Some Things Pass* is an account of things that happen. One often reflects on their constellation, though only being able to perceive their mutual relationships. Its internal sense consists in the effort to capture these things in time as well as in the question of why grasp them in the first place. The line of thought of searching for eternal truths has merged with the artist's account of his relationship to a person close to him; in the context of history as well as formal aspects.

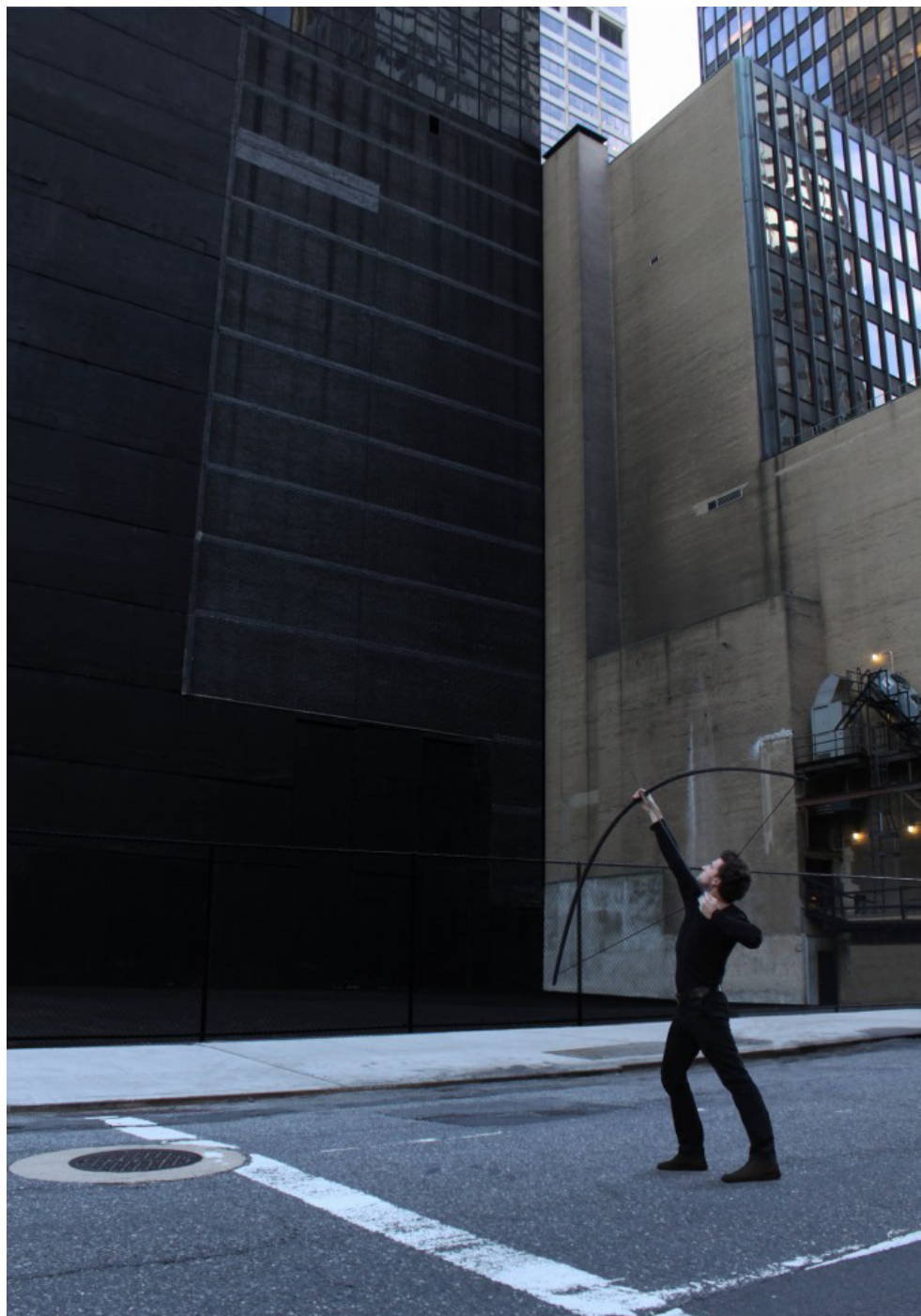
instalace mix média / installation mix media

Dosah / Outreach / 2010

Ústředním motivem této velkoformátové fotografie je zvláštní prázdné místo, nebo spíše ne-místo uprostřed města, kvádrovitý černý kráter, do kterého by bylo možné jako chybějící dílek stavebnice zasadit další výškovou budovu. Kontrastem k tomuto prostoru je postava černého střelce, který míří směrem do prázdna a vzdálenost, kterou hodlá svým šípem překonat, v sobě skrývá určitý magický náboj na pomezí racionality a iracionality. Střelec zosobňuje jednotu zacílení a vůle, momentu očekávání, propojení, nejasného vývoje situace i přesné kalkulace.

The central motif of this large-format photography is a strange empty space in the middle of the city, a rectangular black crater, in which another skyscraper could be placed as a missing piece of a brick-box. Contrasting to this space is a figure of a black darter, who aims towards this emptiness and the distance he is going to overcome with his arrow shows a certain magical appeal between rationality and irrationality. The darter personifies a unity of aim and will, awaiting and connection, as well as an uncertain development of the situation contrasting to exact calculation.

Bez kontroly / Beyond Control / 2010

Video Bez kontroly představuje ironický pohled na urbanistické plánování. Převrací jeho pravidla, aby vznikl prostor pro náhodu a nepředvídatelná řešení. Stavitel se zavázanýma očima konstruuje fiktivní plán města, veden pouze svou pamětí a intuicí. Racionalita a přesné vědomosti spojené s urbanistickým plánováním jsou tudíž potlačeny, stejně tak jako potřeba mít věci pod kontrolou. Vznikající struktura je variabilní, iracionální a nsvázaná.

The video projection Beyond Control presents an ironic view on urban planning, reversing its rules in order to create a space for chance and unexpected solutions. The builder is blindfolded and is constructing a plan for a fictive city, the major sources for the construction being memory and intuition. The typical rationality and foreknowledge of urban planning is therefore left behind, together with the need for control. The structure arising is variable, irrational and unbound.

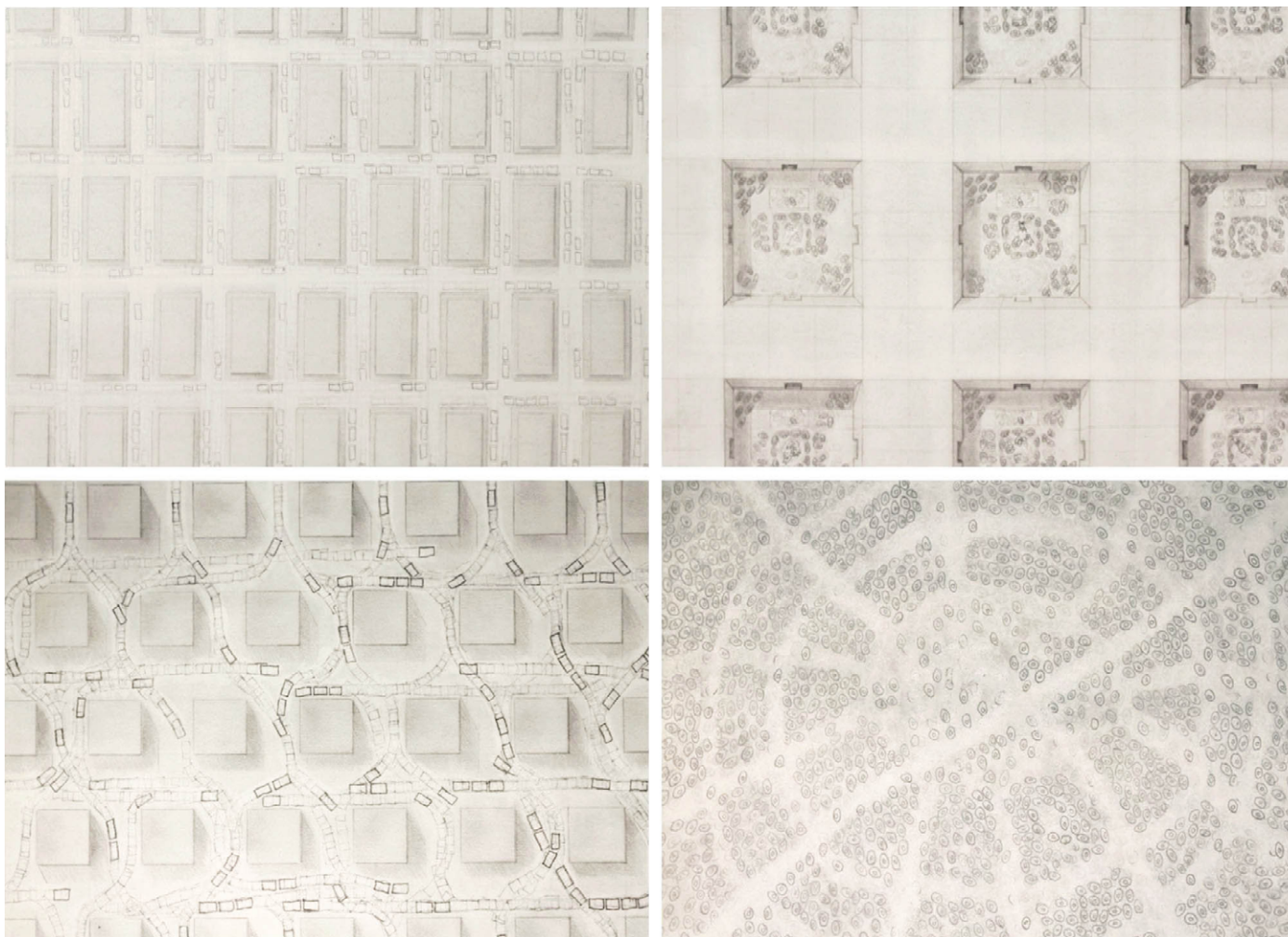

snímky z videa / frames from video

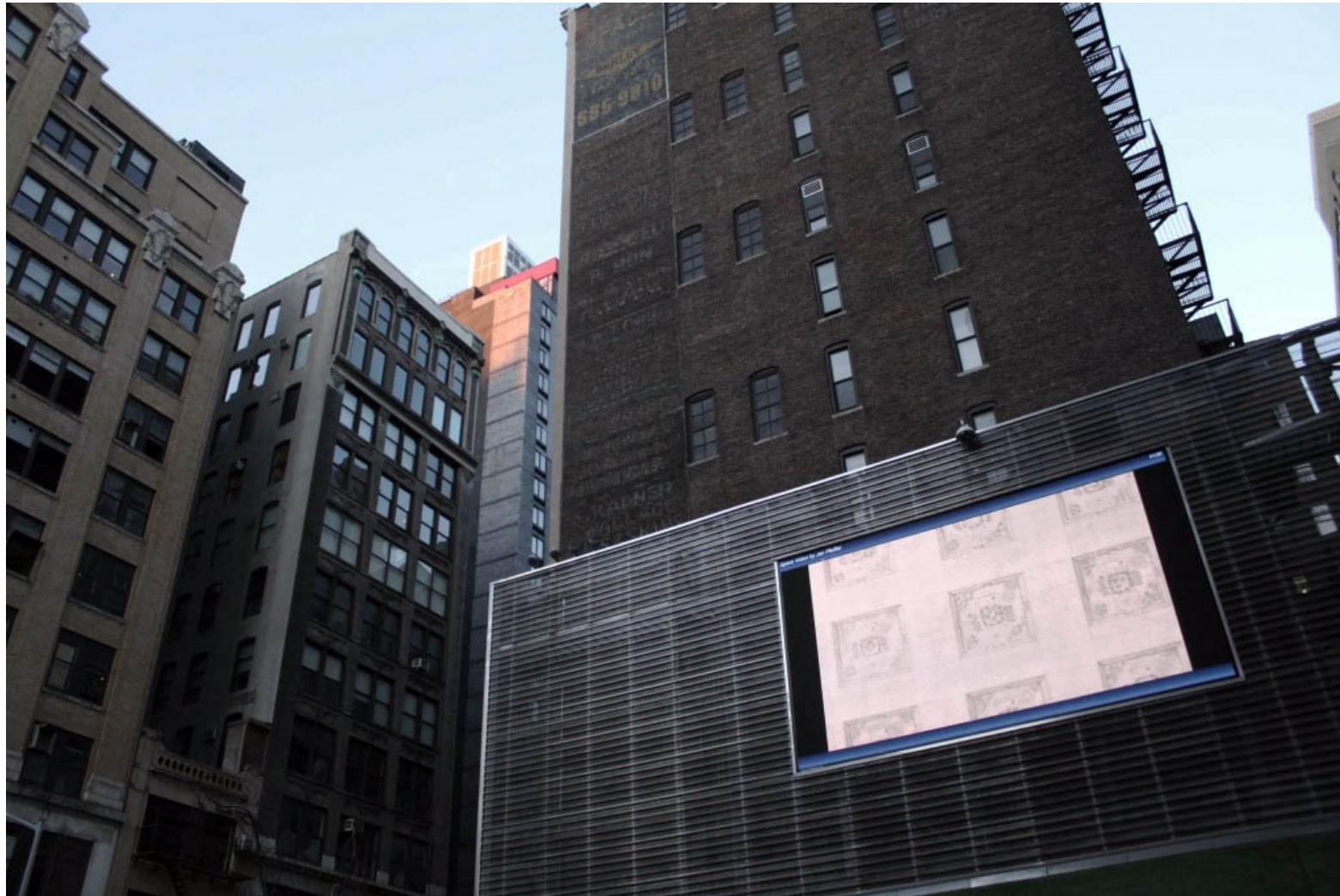

Prostorové vize / Spatial Visions / 2010

Kreslená animace vytvořená technikou gumované kresby je rozvržená na čtyři scény, přičemž v každé scéně se odehrává život ve společném prostoru. V první scéně se před námi narýsuje síťová struktura, ve které život probíhá velmi symetricky, auta mají jasné směry a rychle dosahují svých cílů. V druhé scéně se ocitáme ve městě tvořeném pouze dvory, ty jsou jediným společným místem pro setkávání a volný čas. V jednotlivých dvorech se život odehrává prakticky totožně: uprostřed si hrají děti, kolem nich si povídají důchodci, okolo jsou hloučky rodičů. V horním rohu se shromažďují lidé, kteří rádi pozorují. V druhém horním rohu se setkávají politické skupinky. V dolním rohu se odehrávají oddechové aktivity a zábava. V dolní části je místo pro veřejné projevy a demonstrace, v horní části je sportoviště. Třetí scéna nás přivádí opět do města postaveného na síti, ale tentokrát na síti ve tvaru šachovnice. I když město zůstává přesně navržené, jeho užívání je mnohem více organické, vyžaduje více vlastní orientace a rozhodnutí. V poslední, čtvrté situaci, se prostředí zcela mění. Obyvatelé se ocitají na prázdném volném prostranství, kde již nejsou determinováni strukturou města a řád jsou tudíž nuceni si vytvářet sami. V prvních okamžicích dochází k základnímu vymezení prostoru: uprostřed nově vzniklé společnosti se vytváří prostor pro dětskou hru, která je obklopena starci. Nejprve se cesty mezi lidmi tvoří symetricky a postupně se více rozrůstají. Postavení lidí ze začátku připomíná demonstraci, ale postupně se společenství člení na menší skupinky centra a stále se proměňuje.

snímky z videa / frames from video

The drawn animation, created by the erasing technique, explores the link between social life and city planning. It is divided into four scenes, while in each of the scenes life in a common ground takes place. In the first scene, a net-like structure arises in front of us. Life is very symmetrical in such a setting; the cars have clear directions and quickly reach their destinations. In the second scene, we find ourselves in a city created solely by rectangular yards, which are the only common grounds for social meeting and free time. In the single yards things happen in a very similar way: children play in the middle, around them seniors talk, parents gather in groups. In the upper left corner the observers cumulate. Upper right corner is reserved for political groups. In the lower corner leisure activities take place. There is also space for public speeches and demonstrations in the lower part, while in the upper part a sports ground can be found. The third scene brings us again into a town built on a net-structure, which is, however, shifted into a form of a chessboard. Even though the town remains precisely planned, living in it is much more organic, it requires more of one's own sense for decision-making and orientation. Within the last, fourth situation, the environment changes rapidly. The inhabitants find themselves in an empty free space, not being determined by the structure of the town and therefore forced to create their own order. In the first moments, they create a basic division of the space: in the middle of the newly-built society there arises room for children's play, which is surrounded by the elderly. First of all are the paths among the people being created systematically, then they tend to grow further. The situation initially reminds us of a demonstration, but over time the community divides into smaller parts and changes constantly.

Zkratky II. / Shortcuts II. / 2010

Velkoformátovou projekcí vzniká plocha, ve které se pomocí animované tužkové kresby střídají různé varianty cest – rozvržení prostoru od symetrických centrálních cest po příčné zkratky. Kresba se stále proměňuje. Instalací jsem chtěl navodit pocit různých možností, které můžeme ve svém směřování volit.

A particular space is created by the means of a large-scale projection. This space, through the technique of hand drawn animation, shows constantly changing paths from centrally planed symmetrical axes to crossing shortcuts. The installation evokes the feeling of different possibilities which lie ahead of us.

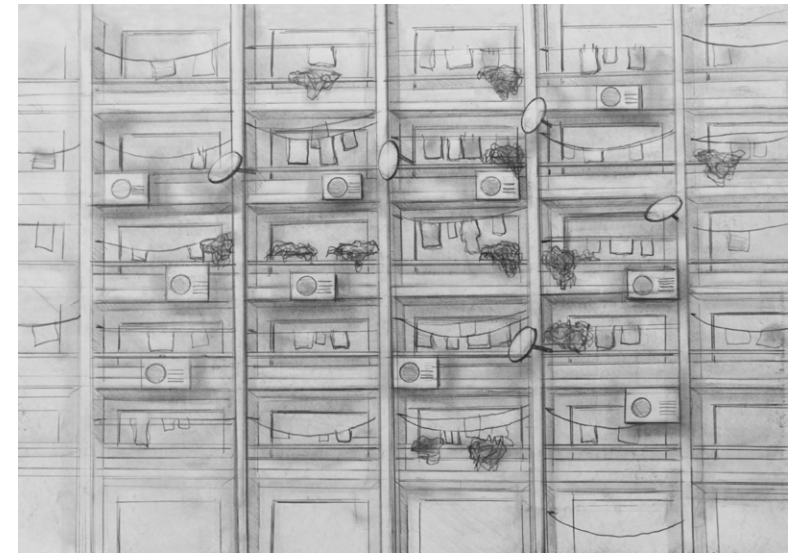
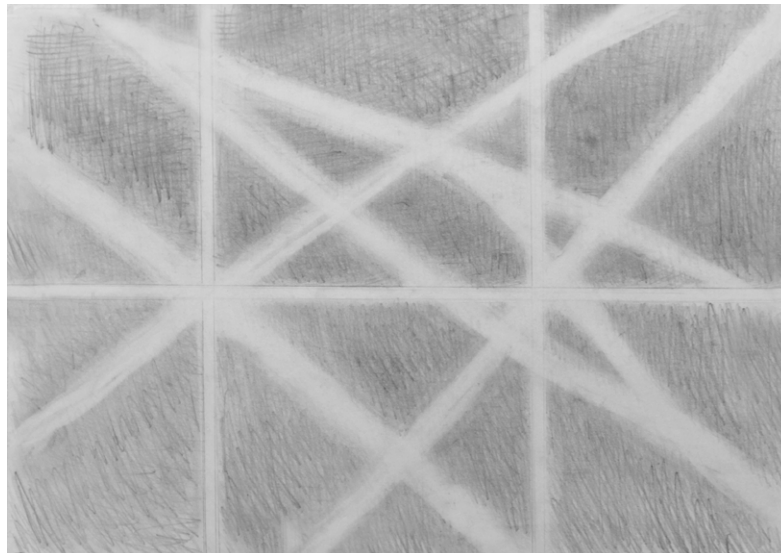
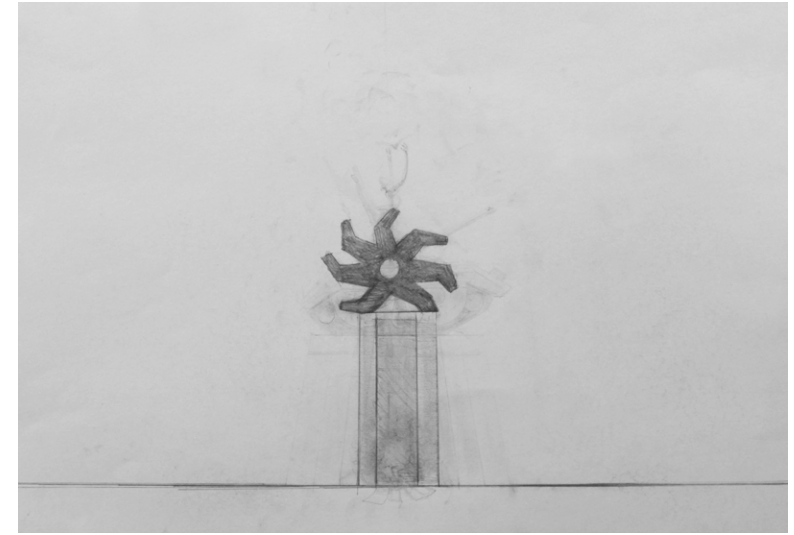
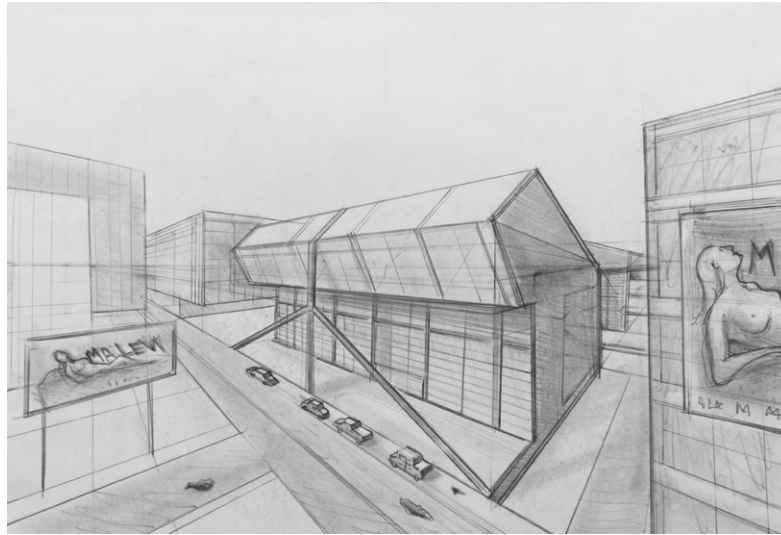

Předtím, než jsem tam byl / Before I Was There / 2008

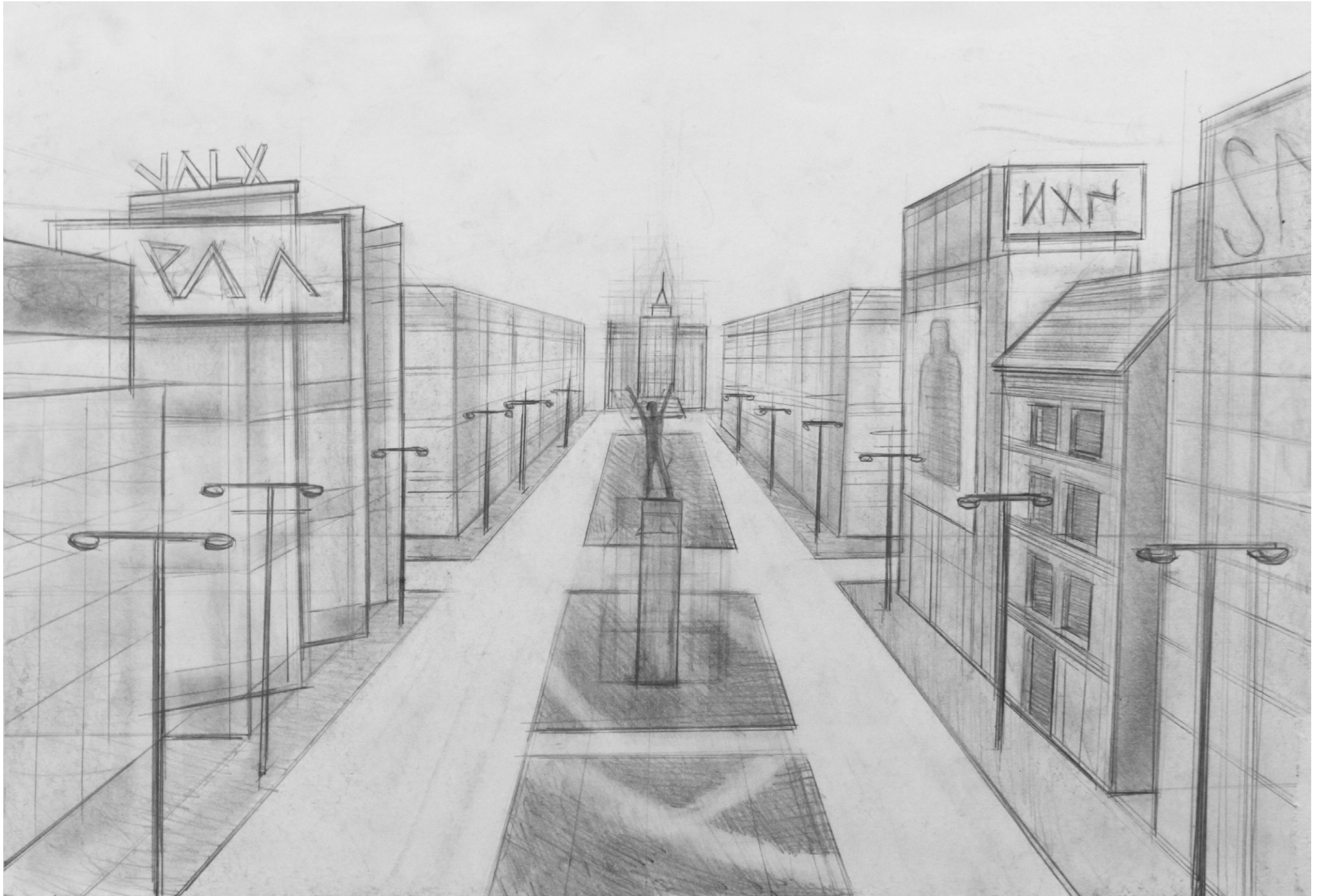
Animace o Sofii jsem kreslil předtím, než jsem město navštívil nebo viděl jeho fotografie.

Uvažoval jsem především nad tím, jak výrazně se podepsal komunistický režim na současnou podobu hlavního města. Své představy jsem kreslil na základě zkušeností z vlastního rodného města a pozorování v jiných post-totalitních zemích.

I produced the animation on Sophia before I visited the place or saw any photos of it. I primarily focused on how the communist era influenced and defined the contemporary face of the Capital. I based my drawings on the experience from my own hometown and on my observation of other cities in post-totalitarian countries.

snímky z videa / frames from video

snímek z videa / frame from video